

תת"ע 9009/10/17 - רוני סריאלדין נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 9009-10-17 מדינת ישראל נ' סריאלדין
תיק חיצוני: 11111090350

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	רוני סריאלדין
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בעניין: בקשה לביטול פסק דין.

1. בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 3.6.18 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה מיום 26.2.17 שעניינה שימוש בטלפון נייד בזמן נהיגה ונגזר עליו קנס בסך 1,200 ₪.
3. המבקש טען, באמצעות בא כוחו, כי הוא לא התייצב לדיון מאחר ובאותו יום היה מרותק למיטה וצירף אישור מחלה. טען כי המבקש לא קיבל לידי הדוח ולא ידע על קיום הדיון. טען כי דבר קיומו של פסק הדין נודע למבקש לראשונה ביום שהגיע לבית המשפט ונאמר לו כי הוא כבר נשפט. טען כי המבקש לא ביצע העבירה המיוחסת לו. טען כי בנסיבות אלה ועל פי ההלכה הפסוקה אין לקפח את זכותו של המבקש מלקבל יומו בבית המשפט.
4. המשיבה לא הגישה תגובה לבקשה.
5. לאחר ששקלתי טענות המבקש החלטתי לדחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת

פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. המבקש טוען כי נבצר ממנו להתייצב לדיון משום שבאותו יום היה מרותק למיטתו ואף חולק על כך שזומן לדיון כדין.

המבקש צירף אישור מחלה הנושא את התאריך 10.6.18, ממנו עולה כי ניתנו לו 16 ימי מחלה (מיום 1.6.18 ועד ליום 16.6.18) לאחר שנבדק ביום 10.6.18. אני סבורה כי גם אם נבצר מהמבקש להתייצב לדיון בשל מחלתו, במועד הקבוע, הרי שיכול היה להגיש הודעה או בקשה לדחיית מועד הדיון "בזמן אמת", בעצמו או באמצעות מי מטעמו, או לכל הפחות להגיש הודעה בהתאם בסמוך לאחר מכן, משתמו ימי המחלה, ולא להמתין ולהגיש הבקשה לאחר קבלת ההודעה על גזר הדין ורק כחודש ימים לאחר מועד הדיון.

באשר לטענת המבקש כי לא קיבל לידי הדוח ולא ידע על קיום הדיון, הרי שדין טענה זו להידחות. המבקש נשפט בהיעדרו לאחר שהדיון הקודם בעניינו נדחה לבקשתו מהסיבה שהוא "ממהר", ותאריך הדיון הנדחה הודע לו והוא אישר קבלתו בחתימתו.

8. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין אלא הסתפק בכפירה כללית בביצוע העבירה המיוחסת לו.

כפי שנפסק בעפ"ת 71874-01-18 **כיאל נ' מדינת ישראל** (19.2.18), אין די בטענת כפירה כללית וכוללנית כדי להראות כי נגרם למבקש עיוות דין. על המבקש היה לפרט טענותיו העובדתיות ולבסס טענותיו בראיות, ככל שישנן.

מעבר לכך, העונש שנגזר על המבקש אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

הנאשם ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 3.10.18.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו אלול תשע"ח, 26 אוגוסט 2018, בהעדר
הצדדים.